

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 918/2544

นางศรีอรุณ เตไชยาโจทก์ นายสมศักดิ์ พันธุ์อุดมจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 165

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์มิใช่บุคคลที่ประกอบการค้าโดยซื้อสินค้ามาและขายไปเป็นปกติธุระแต่เป็นเพียงผู้ปลูกบ้านพร้อมจัดสรรที่ดินขายให้แก่บุคคลทั่วไปเท่านั้น จึงมิได้เป็นพ่อค้าตามความหมายของ ป.พ.พ. มาตรา 165 (เดิม) ที่จะต้องฟ้องคดีภายในกำหนด 2 ปี โจทก์มีสิทธิฟ้องคดีได้ภายใน 10 ปี ตามมาตรา 164 (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่โจทก์อาจบังคับสิทธิเรียกร้องได้ และระยะเวลาดังกล่าวยังไม่สิ้นสุดลงในวันที่ พ.ร.บ. ให้ใช้บทบัญญัติบรรพ 1 แห่ง ป.พ.พ. ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. 2535 ใช้บังคับ ทั้งเป็นระยะเวลาที่ยาวกว่าระยะเวลา (สองปี) ที่กำหนดขึ้นตามบทบัญญัติแห่ง ป.พ.พ. ที่ตรวจชำระใหม่ท้าย พ.ร.บ. ดังกล่าว คือ มาตรา 193/34 (1) จึงต้องนำระยะเวลาที่ยาวกว่ามาใช้บังคับตาม พ.ร.บ. ให้ใช้บทบัญญัติบรรพ 1 แห่ง ป.พ.พ. ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. 2535 มาตรา 14 เอกสารสัญญาจะซื้อขายบ้านพร้อมที่ดินระหว่างโจทก์กับจำเลยไม่ใช่ใบรับตาม ป.รัชฎากร แม้จะไม่ปิดอากรแสตมป์ก็รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ไม่ต้องห้ามตาม ป. รัชฎากร มาตรา 118

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน ๘๒,๒๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๖๕,๐๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การและฟ้องแย้งว่า สัญญาจะซื้อขายเอกสารท้ายฟ้องเป็นเอกสารปลอม เพราะโจทก์กรอกข้อความไม่ตรงความจริง ความจริงจำเลยตกลงซื้อบ้านและที่ดินจากโจทก์ในราคา ๘๗๐,๐๐๐ บาท จำเลยชำระเงินให้แก่โจทก์รวมสองครั้งเป็นเงิน ๙๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยชำระเงินไปจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท และจำเลยมอบเงินให้แก่โจทก์ ๑๕,๐๐๐ บาท เป็นค่าแก้ไขซ่อมแซมบ้าน แต่โจทก์มิได้ดำเนินการให้ จำเลยไม่ได้ผิดสัญญา โจทก์ไม่มีสิทธิคิดดอกเบี้ย และคดีโจทก์ขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้องและบังคับโจทก์คืนเงินจำนวน ๔๕,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันยื่นคำให้การและฟ้องแย้งจนกว่าโจทก์จะชำระครบให้แก่จำเลย โจทก์ให้การแก้ฟ้องแย้งว่า จำเลยตกลงซื้อบ้านและที่ดินจากโจทก์ในราคา ๙๘๐,๐๐๐ บาท เงินที่จำเลยชำระให้แก่โจทก์จำนวน ๔๕,๐๐๐ บาท เป็นค่าบ้านและที่ดิน จำเลยจึงไม่มีสิทธิรับคืนและไม่มีสิทธิคิดดอกเบี้ย ขอให้ยกฟ้องแย้ง ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษาให้จำเลยชำระเงินจำนวน ๖๕,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๔ จนกว่าจำเลยชำระเสร็จแก่โจทก์ แต่ดอกเบี้ยถึงวันฟ้อง (วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๘) ไม่เกิน ๑๗,๒๐๐ บาท กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๑,๒๐๐ บาท ให้ยกฟ้องแย้งของจำเลย ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฟ้องแย้งให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ โดยผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นรับรองว่ามีเหตุอันควรที่จะอุทธรณ์ส่วนของฟ้องแย้งในข้อเท็จจริงได้ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษายืน ให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์แทนโจทก์โดยกำหนดค่าทนายความ ๒,๐๐๐ บาท จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยแล้ว มีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลย

ประการแรกว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความหรือไม่และประการที่ ๒ ว่า สัญญาจะซื้อขายที่ดินไม่ปิด
อาการแสดมภ์โจทก์จะฟ้องให้บังคับตามสัญญาดังกล่าวได้หรือไม่ คดีนี้ต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาใน
ข้อเท็จจริง การวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าว ศาลฎีกาจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ศาลอุทธรณ์
ภาค ๒ ได้วินิจฉัยจากพยานหลักฐานในสำนวนว่า โจทก์ขายบ้านพร้อมที่ดินจัดสรรให้แก่จำเลยและ
โอนกรรมสิทธิ์กันเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๓๔ โดยจำเลยยังค้างค่าบ้านและที่ดินอีก ๖๕,๐๐๐
บาท และโจทก์อาจบังคับสิทธิเรียกร้องได้นับแต่สิ้นเดือนกันยายน ๒๕๓๔ เป็นต้นไป เห็นว่า
สิทธิเรียกร้องตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๖๕ (๑) (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่โจทก์อาจ
บังคับสิทธิเรียกร้องได้กำหนดอายุความฟ้องคดีของบุคคลผู้เป็นพ่อค้าเรียกเอาค่าที่ได้ส่งมอบของ
ไว้มีกำหนด ๒ ปี โจทก์มิใช่บุคคลที่ประกอบการค้าโดยซื้อสินค้ามาและขายไปเป็นปกติธุระแต่เป็น
เพียงผู้ปลูกบ้านพร้อมจัดสรรที่ดินขายให้แก่บุคคลทั่วไปเท่านั้น จึงมิได้เป็นพ่อค้าตามความหมาย
ของบทบัญญัติดังกล่าวที่จะต้องฟ้องคดีภายในกำหนด ๒ ปี โจทก์มีสิทธิฟ้องคดีได้ภายในกำหนด
๑๐ ปี ตามมาตรา ๑๖๔ (เดิม) และระยะเวลาดังกล่าวยังไม่สิ้นสุดลงในวันที่พระราชบัญญัติให้ใช้
บทบัญญัติบรรพ ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. ๒๕๓๕
ใช้บังคับ ทั้งเป็นระยะเวลาที่ยาวกว่าระยะเวลาที่กำหนดขึ้นตามบทบัญญัติแห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ตรวจชำระใหม่ท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวคือมาตรา
๑๙๓/๓๔ (๑) จึงต้องนำระยะเวลาที่ยาวกว่ามาใช้บังคับตามพระราชบัญญัติใช้บทบัญญัติบรรพ ๑
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๔ โจทก์จึงมีสิทธิ
ฟ้องคดีได้ภายในกำหนด ๑๐ ปี และนับตั้งแต่โจทก์อาจบังคับสิทธิเรียกร้องได้ตั้งแต่สิ้นเดือน
กันยายน ๒๕๓๔ ถึงวันฟ้องยังไม่เกิน ๑๐ ปี ฟ้องโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ คำพิพากษาศาลอุทธรณ์
ภาค ๒ ในข้อนี้ชอบแล้ว ส่วนกรณีสัญญาจะซื้อขายไม่ปิดอาการแสดมภ์นั้น เห็นว่า สัญญาจะซื้อจะ
ขายบ้านพร้อมที่ดินระหว่างโจทก์กับจำเลย ไม่ใช่ใบรับตามประมวลรัษฎากร แม้สัญญาจะซื้อขาย
บ้านพร้อมที่ดินนี้จะไม่ปิดอาการแสดมภ์ก็รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ ไม่ต้องห้ามตาม ป.รัษฎากร
มาตรา ๑๑๘ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษาให้จำเลยชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยชอบแล้ว ฎีกาจำเลย
ทุกข้อฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาแทนโจทก์ โดยกำหนด
ค่าทนายความ ๑,๐๐๐ บาท .

องค์คณะ

มงคล คุปต์กาญจนากุล · ธีรศักดิ์ เตียววัฒนานนท์ · สุวัฒน์ วรรณะหทัย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/918/2544>